

ger, at det er hensigten, at også anvendelse af apparater til umiddelbar iagttagelse på TV-skærm og lignende uden samtidig optagelse af billeder skal være omfattet. Straffelovrådet finder det rigtigt, at også den sidstnævnte teknik omfattes af lovens regler. For at tydeliggøre dette foreslår rådet, at ordene »der kan anvendes til optagelse af billeder« udgår. Nedenfor foreslår rådet endvidere en præcisering i § 2, nr. 3, og i § 3, af sondringen mellem samtidig gengivelse på TV-skærm og optagelse på videobånd, film eller lignende med henblik på senere gengivelse.

Begrebet »TV-overvågning« kan i nogen grad siges at rumme en forenkling i forhold til lovudkastets sigte, der også omfatter overvågning ved hjælp af fotografiapparater og lignende. Det må imidlertid antages, at lovens bestemmelser navnlig vil få praktisk betydning for overvågning, som gennemføres ved hjælp af TV-kameraer (videoudstyr). Straffelovrådet har derfor ikke indvendinger imod, at man med henblik på en forenkling af lovtæksten benytter udtrykket »TV-overvågning«.

Der er i flere høringssvar og også under straffelovrådets drøftelser blevet peget på, at den nærmere betydning af udtrykket »overvågning« ikke fremgår af selve lovtæksten, men ifølge udkastets bemærkninger må fastlægges i retspraksis under hensyn til lovens beskyttelsesinteresse. Udtrykket indebærer ifølge bemærkningerne, at optagelse eller iagttagelse sker for at føre kontrol med personer og deres adfærd, og at optagelsen eller iagttagelsen skal have en vis varighed og ikke være begrænset til et bestemt begivenhedsforløb. Også systematiske eller regelmæssigt gentagne optagelser eller iagttagelser vil kunne have karakter af overvågning.

Straffelovrådet kan tiltræde den afgrænsning af udtrykket overvågning, som fremgår af bemærkningerne til justitsministeriets lovudkast. Rådet finder det imidlertid ønskeligt, at det i videst muligt omfang fremgår af selve lovtæksten, hvilke former for optagelse eller iagttagelse der omfattes af loven. Det foreslås derfor, at man i stedet for udtrykket »overvågning« anvender udtrykket »vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning«.

Efter lovudkastets § 1, stk. 2, 2. pkt., finder lovens regler om TV-overvågning tilsvarende anvendelse på opsætning af de tidligere omtalte apparater med henblik på overvågning. Straffelovrådet kan tiltræde indholdet af denne bestemmelse, der gør det muligt at ramme forsøgshandlinger, som på grund af den foreslåede strafferamme, sammenholdt med straffelovens § 21, stk. 3, ellers ikke ville kunne straffes, og som derfor fritager anklagemyn-

digheden for at føre bevis for, at det konkrete udstyr rent faktisk har været i brug.

Straffelovrådet foreslår, at § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved TV-overvågning forstås vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende TV-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Lovens regler om TV-overvågning finder tilsvarende anvendelse på opsætning af sådant apparat med henblik på overvågning.«

Til § 2, nr. 1-2.

Der er i høringssvaret fra østre landsret udtrykt tvivl om, hvorvidt det i lovudkastets bemærkninger anførte giver tilstrækkelig begrundelse for generelt at undtage *retshåndhævende* myndigheders overvågning fra lovens forbudsregel. Landsretten henviser herved til, at *retshåndhævende* myndigheders overvågning, i det omfang den overhovedet dækker gade m.v. og derved vil være omfattet af § 1, må antages at være af en karakter, som vil være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i § 2, nr. 3, og § 3.

Straffelovrådet forstår udtrykket *retshåndhævende* myndigheder således, at det blandt andet omfatter politiet, kriminalforsorgen og toldvæsenet. Efter rådets opfattelse vil den overvågning, som kan tænkes foretaget af sådanne myndigheder, kunne have en sådan form, at den ikke vil være omfattet af udkastets § 2, nr. 3, om overvågning af egne indgange m.v. Blandt andet kan det tænkes, at sikringen af visse anlæg gør det nødvendigt at overvåge veje omkring de pågældende anlæg, og at effektiv sikring i sådanne tilfælde gør det nødvendigt at foretage billedoptagelser på videobånd m.v., således at man ved at sammenligne optagelser kan blive opmærksom på truende angreb på anlæggene. Rådet ville finde det betænkeligt, om de *retshåndhævende* myndigheder blev afskåret fra sådanne former for TV-overvågning, og rådet kan derfor tiltræde udformningen af udkastets § 2, nr. 1.

I høringssvaret fra ministeriet for offentlige arbejder er der peget på, at lovudkastets § 2, nr. 1, også bør give adgang til at foretage TV-overvågning i trafikafviklingsøjemed, f.eks. ved ophobning af trafik i kryds eller lignende, hvor det har været nødvendigt midlertidigt at dirigere trafikken ad andre veje. Straffelovrådet kan tiltræde, at der bør være adgang til TV-overvågning også i sådanne tilfælde. Efter rådets opfattelse må udtrykket »trafikafviklingsøjemed« i § 2, nr. 1, dog forstås så